

amen dico vobis: qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde, ille fur est, et latro. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium. Huic ostiarium aperit, et oves vocem ejus audiunt, et proprias oves vocat nominatim, et educit eas. Et cum proprias oves emisit, ante eas vadit: et oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus. Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo: quia non novērunt vocem alienorum. Hoc proverbium dixit eis Jesus. Illi autem non cognoverunt quid loqueretur eis. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis, quia ego sum ostium ovium. Omnes quotquot venerunt, fures sunt, et latrones, et non audierunt eos oves. Ego sum ostium. Per me si quis introierit, salvabitur: et ingreditur, et egreditur, et pascua inveniet. Fur non venit nisi ut fureretur, et mactet, et perdat. Ego veni ut vitam habeant, et abundantius habeant. **Credo.**

Offertorium. Ps. 77. Portas caeli aperuit Dominus: et pluit illis manna, ut ederent: panem caeli dedit eis, panem Angelorum manducavit homo, allelúja.

Secreta.

Purificet nos, quæsumus Domine, muneris præsentis oblatio: et dignos sacramentatione efficiat. Per Dominum.

Communio. Joa. 15. 16. et 17. Spiritus qui a Patre procedit, allelúja: ille me clarificabit, allelúja, allel.

Postcommunio.

Mentes nostras, quæsumus Domine, Spiritus Sanctus divinis replet sacramentis: quia ipse est remissio omnium peccatorum. Per Dominum... in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus.

Feria Quarta**Quatuor Temporum.**

V. Repleti sunt omnes Spiritu Sancto, allel. **R.** Et cepērunt loqui, allelúja.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absol. A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. **R.** Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. **R.** Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 6. e.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 26. in Joann. post init.

Noli cogitare te invitum trahi: trahitur animus et amore. Nec timere debemus, ne ab hominibus, qui verba perpēdunt, et a rebus maxime divinis intelligēdis longe remōti sunt, in hoc Scripturarum sanctarum evangelico verbo forsitan reprehēdamur, et dicatur nobis: Quomodo voluntate credo, si trahor? Ego dico: Parum est voluntate: etiam voluptate traheris. Quid est, trahi voluptate? Delectare in Domino: et dabit tibi petitiones cordis tui. Est quædam voluptas cordis, cui panis dulcis est ille cœlestis. Porro si potest dicere licuit: Trahit sua quemque voluptas: non necessitas, sed voluptas; non obligatio, sed delectatio: quanto fortius nos dicere debemus, trahi hominem ad Christum, qui delectatur veritate, delectatur bea-

titudine, delectatur justitia, delectatur sempiterna vita, quod totum Christus est? An vero habent corporis sensus voluptates suas, et animus desēritur a voluptatibus suis? Si animus non habet voluptates suas, unde dicitur: Filii autem hominum sub tēgmine alarum tuarum sperabunt: Inebriabuntur abundantate domus tuæ, et torrēnt voluptatis tuæ potabis eos. Quoniam apud te est fons vitæ: et in lumine tuo vidēbimus lumen.

R. Disciplinam et sapientiam docuit eos Dominus, allelúja: firmavit in illis gratiam Spiritus sui, * Et intellectu implēvit corda eorum, allelúja. **V.** Repentino namque sonitu Spiritus Sanctus super eos venit. Et intellectu implēvit corda eorum, allelúja.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lectio ii.

Da amantem, et sentit quod dico: da desiderantem, da esuriētem, da in ista solitudine peregrinantem, atque sitiētem, et fontem æternæ patriæ suspirantem: da talem, et scit

quid dicam. Si autem frígido loquor, nescit, quid loquor. Tales erant isti, qui invicem murmurábant. Pater, inquit, quem tráxerit, venit ad me. Quid est autem, Pater quem tráxerit, cum ipse Christus trahat? Quare voluit dicere, Pater quem tráxerit? Si trahéndi sumus, ab illo trahámur, cui dicit quædam, quæ diligit: Post odórem unguentórum tuórum currémus. Sed quid intélligi voluit, advertámus fratres, et, quantum póssumus, capíamus. Trahit Pater ad Fílium eos, qui propterea credunt in Fílium, quia eum cógitant Patrem habére Deum. Deus enim Pater æqualem sibi genuit Fílium; et qui cógitat, atque in fide sua sentit et rúminat, æqualem esse Patri eum, in quem crédidit, ipsum trahit Pater ad Fílium.

R. Ite in univérsum orbem, et prædicáte Evangelium, allelúja: * Qui créderit, et baptizátus fuerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** In nómine meo dæmónia ejicient, linguæ loquéntur novis, serpéntes tollent. Qui créderit, et baptizátus fuerit, salvus erit, allelúja, allelúja, allelúja. **Gloría Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.** Qui cre-

diderit, et baptizátus fuerit, salvus erit, allelúja, allelúja.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

Lectio iii.

Arius crédidit creatúram, non eum traxit Pater: quia non considerat Patrem, qui Fílium non crédit æqualem. Quid dicis, o Ari? Quid dicis hæretice? quid lóqueris? Quid est Christus? Non, inquit, Deus verus, sed quem fecit Deus verus. Non te traxit Pater: non enim intellexísti Patrem, cujus Fílium negas. Aliud cógitas, non est ipse Fílius: nec a Patre tráheris, nec ad Fílium tráheris. Aliud est enim Fílius, aliud quod tu dicis. Photinus dicit: Homo solum est Christus, non est et Deus. Qui sic credit, non Pater eum traxit. Quem traxit Pater? Illum qui dicit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Ratum viridem osténdis ovi, et trahis illam. Nuces ptero demonstrántur, et tráhitur: et quod currit, tráhitur, amándo tráhitur, sine læsióne córporis tráhitur, cordis vínculo tráhitur. Si ergo ista, quæ inter delicias et

voluptátes terréas revelántur amántibus, trahunt, quóniam verum est, Trahit sua quemque volúptas: non trahit revelátus Christus a Patre? Quid enim fórtius desiderat ánima, quam veritátem?

Te Deum laudámus. 20.

Ad Bened. Ant. Ego sum panis vivus, * dicit Dóminus, qui de cælo descéndi, allelúja, allelúja.

Orémus.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illuminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spiritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

Ad Magnif. Ant. Ego sum panis vivus, * qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúja.

Ad Missam.

Statio ad S. Mariam majorem.

Introitus. Ps. 67.

Deus, dum egredere-ris coram pópulo tuo, iter fáciens eis, hábi-

tans in illis, allelúja: terra mota est, cæli distilláverunt, allelúja, allelúja.

Ps. ibid. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

V. Glória Patri.

Post Kýrie eléison. dicitur O rémus. et non dicitur Flectámus génua.

Oratio.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illuminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spiritus Sancti Deus.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 3. b.

In diébus illis: Stans Petrus cum undecim, levávit vocem suam, et locútus est eis: Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univér-si, hoc vobis notum sit, et aúribus percipite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia: sed hoc est, quod dictum est per prophétam Joél: Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus) effúndam de Spiritu meo super omnem carnem, et prophetábunt filii vestri, et filia vestra, et júvenes

vestri visiões vidébunt, et seniõres vestri sòmnia somniábunt. Et quidem super servos meos, et super ancillas meas in diébus illis effúndam de Spiritu meo, et prophetábunt: et dabo prodígia in cœlo sursum, et signa in terra deórsum, sán-guinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertésetur in ténebras, et luna in sán-guinem, ántequam véniat dies Dómini magnus et manifestus. Eterit: omnis quicumque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Allelúja. V. Ps. 32. Verbo Dómini cœli firmáti sunt, et Spiritu oris ejus omnis virtus eórum.

Hic dicitur Glória in excelsis Deo. et postea Dóminus vobíscum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens et miséricors Deus: ut Spiritus Sanctus advéniens, templum nos glóriæ suæ dignáner inhabitándo perficiat. Per Dóminum . . . in unitate ejúsdem Spiritus Sancti Deus.

¶ **Ab hac die usque ad Sabbatum sequens inclusive, post Orationem diei dicitur:**

Contra persecut. Ecclesiæ.

Oratio.

Ecclésiæ tuæ, quæsumus Dómine, preces placá-

tus admítte: ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérssis, secúra tibi sérviat libertáte. Per Dñm.

Vel pro Papa.

Oratio.

Deus, ómnium fidélium pastor et rector, fámulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præesse voluísti, propítius réspice: da ei, quæsumus, verbo et exémplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam, una cum grege sibi crédito, pervéniat sempitérnam. Per Dóminum nostrum.

Occurrente Festo simplici, aut reducendo ad instar Simplicis, omittitur Oratio. Ecclesiæ tuæ. vel pro Papa.

Léctio Actuum Apostolórum. Act. 5. b.

In diébus illis: Per manus autem Apostolórum fiébant signa, et prodígia multa in plebe. Et erant unánimíter omnes in pórticu Salomónis. Ceterórum autem nemo audébat se conjúngere illis: sed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulierum, ita ut in plátas ejicerent infirmos, et pónerent in léctulis ac grabátis, ut, veniénte Petro, saltem umbra illius obum-

bráret quemquam illórum, et liberaréntur ab infirmitátibus suis. Concurrébat autem et multitúdo vicinárum civitátum Jerúsalem, afferéntes ægros, et vexátos a spirítibus immúndis: qui curabántur omnes.

Allelúja, allelúja.

Hic genuflectitur. V. Veni Sancte Spiritus, reple tuórum corda fidélium: et tui amóris in eis ignem accénde.

Sequentia. Veni Sancte Spiritus. ut supra in Dominica. pag. 34.

✠ **Sequentia sancti Evangelii secúndum Joánnem.**

Joann. 6. e.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxeriteum: et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Est scriptum in prophétis: Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis, qui audívit a Patre, et dídidit, venit ad me. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem. Amen, amen dico vobis: qui credit in me, habet vitam ætérnam. Ego sum panis vitæ. Patres vestri manducáverunt manna in desérto, et mórtui sunt. Hic est pa-

nis de cœlo descéndens: ut si quis ex ipso manducáverit, non moriátur. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descénde. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

Credo.

Offertorium. Ps. 118. Meditábor in mandátis tuis, quæ diléxi valde: et levábo manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi, allelúja.

Secreta.

Accipe, quæsumus Dómine, munus oblátum: et dignáner operáre; ut, quod mystériis ágimus, piis effectibus celebrémus. Per Dóminum nostrum.

Alia Secreta.

Prótege nos, Dómine, tuis mystériis serviéntes: ut divinis rebus inhæréntes, et córpore tibi famulémur, et mente. Per Dóminum.

Vel pro Papa.

Secreta.

Oblátis, quæsumus Dómine, placáre munéribus: et fámulum tuum **N.** quem pastórem Ecclesiæ tuæ præesse voluísti, assidua protectione guberná. Per Dóminum nostrum.

Communio. Joán. 14. Pacem relínquo vobis, allelú-

ja: pacem meam do vobis, allelúja, allelúja.

Postcommunio.

Suméntes, Dómine, cœlestia sacraménta, quæsumus cleméntiam tuam: ut quod temporáliter gérimus, ætérnis gaúdiis consequámur. Per Dóminum.

Alia Postcommunio.

Quæsumus, Dómine Deus noster: ut, quos divina tribuis participatióne gaudere, humánis non sinas subiacere periculis. Per Dóminum nostrum.

Vel pro Papa.

Postcommunio.

Hæc nos, quæsumus Dómine, divini sacraménti percéptio próteget: et fámulum tuum **N.** quem pastórem Ecclésiæ tuæ præesse voluisti; una cum commisso sibi grege, salvet semper, et múniat. Per Dóminum nostrum.

Feria Quinta.

V. Spiritus Dómini replévit orbem terrarum, allelúja. **R.** Et hoc quod cónfínet omnia, sciéntiam habet vocis, allelúja.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absol. Exaúdi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserere nobis: qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Evangélica lécio sit nobis salus et protéctio.

R. Amen.

Lécio sancti Evangélii scúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 9.

In illo témpore: Convocátiis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super omnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in cap. 9. Luca.

Qualis débeat esse qui evangelizat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur: ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est, subsidii sæcularis adminícula non requiréns, fidéque tutus, putet sibi quo minus ea requírat, magis posse suppetere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locús iste for-

máre videátur affectum: qui velut indumentum quoddam videátur córporis exuisse, non solum potestáte rejécta contemptisque divitiis, sed étiam carnis ipsius illécebris abdicátis. Quibus primo ómnium datur pacis atque constántiæ générale mandátum, ut pacem ferant, constántiam servant, hospitális necessitúdinis jura custódiant: aliénium a prædicatóre regni cœlestis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre.

R. Advénit ignis divinus, non combúrens, sed illúminans; non consuméns, sed lucens: et invénit corda discipulórum receptácula munda: * Et tribuit eis charismatum dona, allelúja, allelúja. **V.** Invénit eos concórdes caritáte, et collustrávit eos inúndans grátia Deitátis. Et tribuit eis charismatum dona, allelúja, allelúja.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Divinum auxilium máneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lectio ii.

Sed ut hospítii grátia deferénda censétur: ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et

egrediéndum de civitate mandátur. Quo non mediocris boni remuneratio dócétur hospítii: ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua eos terrénæ obúmbrant delicta levitátis, recéptis apostólicæ prædicatiónis vestigiis auferántur. Nec otiose scúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decernitur: ut mutándi hospítii, necessitudinisque violándæ causa non suppetat. Non tamen eadém cautio receptóri mandátur hospítii: ne, dum hospes eligitur, hospitálitatis ipsa minuátur.

R. Spiritus Sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli: et apparuerunt illis dispertitæ linguæ, tamquam ignis, seditque supra singulos eórum: * Et repléti sunt omnes Spiritu Sancto: et cœperunt loqui váriis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, allelúja. **V.** Dum ergo essent in unum discipuli congregati propter metum Judæórum, sonus repente de cœlo venit super eos. Et repléti sunt omnes Spiritu Sancto: et cœperunt loqui váriis linguis, prout Spiritus Sanctus dabat éloqui illis, allelúja, allelúja, alle-